

Resolució sobre la llengua valenciana a la comunitat educativa

La història de la llengua valenciana a la comunitat educativa ha estat plena d'alts i baixos.

L'evolució legislativa de la llengua valenciana en l'àmbit educatiu ha estat un procés complex, marcat per avanços significatius en la normalització i també per etapes de retrocés o controvèrsia quant a la seua presència real a les aules.

El marc inicial el fixa la Constitució Espanyola, que reconeix la possibilitat de cooficialitat de les llengües pròpies en les comunitats autònomes. Aquest reconeixement va afavorir jurídicament el valencià, ja que va permetre el seu posterior desplegament normatiu. No obstant això, la Constitució no estableix mecanismes concrets de protecció o promoció, deixant aquesta tasca al desenvolupament autonòmic.

Amb la Llei Orgànica 5/1982, d'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, el valencià ms declarat llengua pròpia i cooficial. Aquesta norma va afavorir clarament la seua introducció en el sistema educatiu, en encomanar als poders públics la seua protecció i promoció. Va suposar el fonament legal per exigir la seua presència en l'ensenyament. Tanmateix, el seu caràcter general i programàtic feia necessària una llei específica que concretara les mesures educatives.

Aquesta concreció arriba amb la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià (LUEV), que representa el gran impuls a la normalització lingüística en les aules. Va afavorir el valencià en establir la seua obligatorietat com a assignatura, promoure programes d'ensenyament en valencià i fixar l'objectiu de domini equilibrat de les dues llengües oficials. A més, va consolidar l'ús del valencià com a llengua vehicular en molts centres, especialment en zones de predomini lingüístic valencià.

No obstant això, també va presentar limitacions: el sistema de línies (valencià/castellà) va generar una certa segregació lingüística, i en algunes zones on predominava més l'ús del castellà, la presència del valencià va ser mínima, fet que va dificultar una normalització homogènia en tot el territori.

El model canvia amb la Llei 4/2018, de Plurilingüisme, que elimina les línies i implanta un programa únic plurilingüe. Aquesta llei va afavorir el valencià en augmentar-ne la presència mínima obligatòria i garantir que tot l'alumnat, independentment del centre, tinguera contacte significatiu amb la llengua o no. També va reforçar la consideració del valencià com a llengua central del sistema educatiu.

Finalment, la Llei 1/2024, de llibertat educativa, introdueix un model que reforça la capacitat de decisió de les famílies sobre la llengua base.

Centrant-nos en l'última, la Llei 1/2024 de llibertat educativa, aquesta llei afavoreix que en els llocs on menys es parla valencià, com ara les ciutats més grans de la Comunitat Valenciana o en gran part del sud, es deixi de parlar aquesta llengua en àmbits educatius i per tant, el desús d'aquesta llengua a la nostra societat.

Per això la Federació Valenciana d'Estudiants-FAAVEM, pels motius abans exposats i compromesa amb la defensa del valencià, demana:

- Una llei educativa creada per i per a la comunitat educativa per al valencià on se li done el pes que ha de tindre dins de les aules valencianes i que estiga protegida.
- Reclama recursos suficients per als centres educatius (formació docent, materials didàctics i assessorament lingüístic) que asseguren una oferta educativa de qualitat en valencià.
- Demana a l'administració educativa establir mecanismes públics d'avaluació i transparència sobre l'impacte de la nova llei en el nivell real de competència lingüística de la joventut.
- Un comunicat de premsa on es veguen reflectits aquests punts i la voluntat del CVJ amb la Federació Valenciana d'Estudiants de defensar la llengua.

Aprovada en la LIII l'Assemblea General Ordinària del Consell Valencià de la Joventut celebrada en Godella, el 6 de març de 2026.